

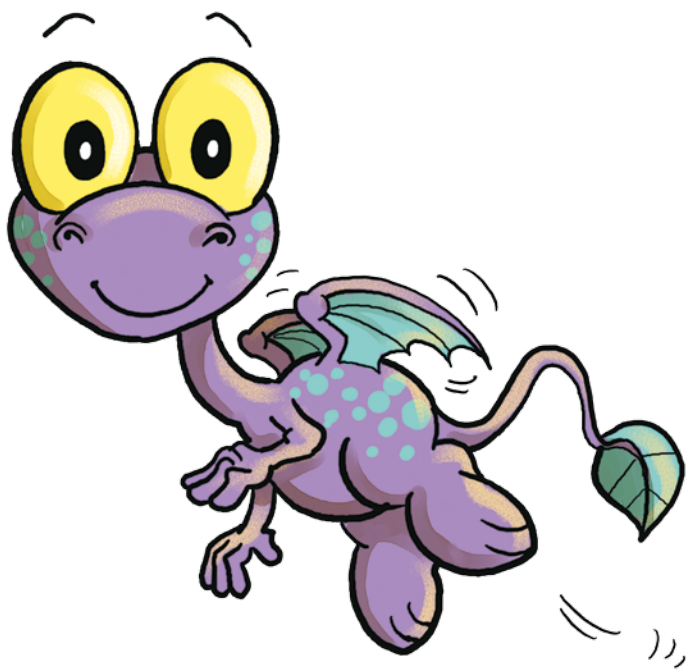
ČUMIDLO A FUJTABLÍCI SE ŠKOLÁKY



Hynek Klimek

bambóok

Ilustrace
Zdeňka Študlarová



O ČUMIDLU ZE ŠUMAVSKÉHO JAVORNÍKU

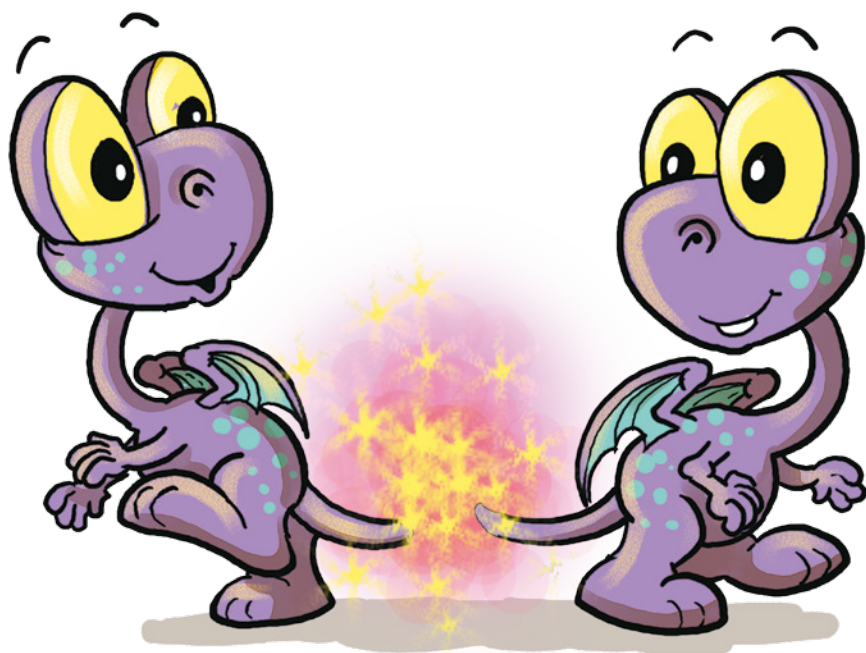
Na Šumavě na hoře Javorník žije zvláštní strašidlo, čumidlo. Vypadá jako malý dráček s velikánskýma očima. Co čumidlo dělá? Upřeně zírá, prostě čumí. Objevuje se tehdy, když někdo dělá, co se dělat nemá, a ono zjistí, že by mělo zasáhnout. Zkuste si představit, že děláte něco takového, o čem sami víte, že byste to dělat neměli, a na jednou zjistíte, že vás přitom někdo pozoruje.

Určitě znejistíte a je vám to velice nepříjemné. Patrně chvíli váháte, co byste měli udělat. Většina takto pozorovaných jistě raději zanechá počínání, kterým se zabývali, a pokusí se zmizet z dohledu sledujícím očím. Když přistižený s tím, co dělal, přestane, čumidlo se tím obvykle uspokojí a nechá ho být. Je spokojené, že zjednálo nápravu, a to, co vidělo, dál neřeší.

Jestliže si ale pomyslí, že by přistiženého provinilce mělo pozorovat a čumět na něj dál, udělá to. Když se někdo odhodlá k němu přiblížit, popoletí o stejný kus vzad a čumí dál. I nejodvážnější z čumidlem pozorovaných pochopitelně posléze znejistí. Marně se totiž snaží odhadnout, co čumidlo nakonec udělá, až se vynadívá a dál se mu už nebude chtít jen tak čumět.

Nikdo nemůže vědět, jestli se k němu potom třeba nerozletí a nekousne ho. Anebo jestli nepřivolá většího draka. Možností, co by mohlo provést, si lze v nejistotou zjitřené mysli vymyslet nepřeborné množství.

Utéct se před ním nedá. Ani mu třeba ujet autem, když k němu s čumidlem v patách doběhnete. Pokud se o to někdo pokusí, ozve se náhle zvuk podobný zvuku při prasknutí nafukovacího balónku. Namísto jednoho čumidla tam rázem jsou čumidla dvě. Ve vypjatých situacích se totiž čumidlo dokáže zdvojit. A obě tato čumidla jsou rovnocenná. Znají, umějí, dokážou a dělají to samé. Zdvojují se však jen zcela výjimečně. Potřebují k tomu mít opravdu pádný důvod, aby to udělala. Množení pro ně patrně není nic příjemného.



Udělat to navíc může jen hrstka původních čumidel, rozesetá v různých končinách světa. Jejich namnoženiny ne. Pokud by tomu tak bylo, nepochybně by čumidly byla úplně zaplněná celá zeměkoule. Patrně by jich už bylo více než lidí, protože na rozdíl od nich mají čumidla danou časově neomezenou dobu existence a k namnožení by si u lidí mohla najít nepřeberně důvodů.

Stejně jako jinde i na Javorníku po zdvojení původní čumidlo zůstává a druhé, namnožené, následuje sledování. Může se k tomu třeba i na chvilku udělat neviditelným, jak to dokážou všechna strašidla, a nepozorovaně se k němu vetřít kupříkladu do zmíněného auta anebo kamkoliv jinam. Odcestuje s ním a později se mu opět objeví na očích a čumí na něj dál.

Ani v noci si nikdo nemůže být před čumidlem jistý. Patrně nikdy nespí, anebo někdy možná odpočívá, ale nikdo z lidí neví kdy. Objevuje se v jakoukoliv denní i noční dobu. Za tmy čumidlo vidět není, ale jeho oči ano. Když čumí, ve tmě světélkují.

Zaměřuje se zejména na ty, kdo dělají nějakou neplechu v lese, třeba kradou dřevo. Čumí i na ty, kteří kopou do hub, jež neznají. Dělávají to většinou děti, ale nezřídka i dospělí. Jen tak pro pochybnou zábavu, anebo proto, že si o těchto houbách myslí, že jsou jedovaté. I ty ale přece do přírody patří, na rozdíl od hlupáků, kteří toto nevědí. Proto se jim může stát, že houbaření jim čumidlo náležitě znechutí a odradí je i od dalšího pobytu v lese, když nevědí, jak se v něm mají chovat. Objevuje se ale i kdekoliv jinde, když to uzná za vhodné a potřebné.

Místní dobře znají, co čumidlo doveđe, a umějí toho v případě potřeby využít. Kupříkladu když jejich děti zlobí a napomínání nepomáhá, aby se zklidnily. Takže vyjdou před chalupu anebo zavolají otevřeným oknem:

„Čumidlo, pojd' se podívat, jaké tady máme zlobidlo!“

A čumidlo se zanedlouho objeví, na zlobivé dítě upře své velikánské oči a čumí a čumí. Obvykle nemusí čumět dlouho, než vystrašené dítě zlobit přestane.

